

BH1979. 146.

Az igazságügyi szakértő szakvéleményében az ügyfélre nézve sérelmes megállapítás miatt rágalmozás címén tett feljelentés esetén az eljárást a személyes meghallgatás mellőzésével - már az előkészítés szakában meg kell szüntetni [Be. 170. § (1) bek. a) pont, 317. §, 1961. évi V. törvény 266. §].

A járásbíróság a személyes meghallgatás mellőzésével meghozott végzésével a feljelentett ellen becsületsértés vétsége miatt indított büntető ügyben az eljárást megszüntette. A megállapított tényállás lényege a következő.

A felperes - a későbbi feljelentő - a járásbíróság előtt pert indított volt férje ellen a házastársi tartásdíj megállapítása iránt.

A járásbíróság az ügyben szakértőként rendelte el az utóbbi feljelentett igazságügyi orvosszakértőt. A szakértő által beterjesztett szakvéleményt a bíróság elfogadta a polgári perben a tényállás megállapításának alapjául és a felperes keresetét mint alaptalant elutasította.

A felperes az ítélet ellen fellebbezéssel élt a megyei bírósághoz, amely a járásbíróság ítéletét helyben hagyta.

A felperes ezt követően feljelentést tett a járásbíróságon az orvosszakértő ellen becsületsértés vétsége miatt. Feljelentésében arra hivatkozott, hogy a szakértő a szakvéleményében vele szemben becsületsértő kifejezéseket használt amikor személyiségét akként jellemezte, hogy úgynevezett „hisztis gyermek volt”, nála fokozatosan kóros személyiség fejlődés alakult ki, paranoid, enyhén üldöztetési jelleggel”, „indulatos, támadó magatartású”, „tüskés személyisége miatt beilleszkedési nehézségei miatt nehezen tud megmaradni egy adott munkahelyen hosszabb időtartamra”.

A járásbíróság bűncselekményt nem látott megállapíthatónak.

A hivatali hatáskörükben eljáró hivatalos személyeknek sokszor kell olyan tényeket leszögezniük, megállapításokat tenniük, amelyek egyébként rágalmozás vagy becsületsértés vétségét valósítanak meg. Ámde ez a tevékenységük jogszabály parancsán alapul. Ennélfogva az ilyen magatartás jogellenesség hiányában sem becsületsértést, sem rágalmozás vétségét nem valósítja meg (BJD 4164. sz.). Ennek alapján a hivatalos személy ellen a törvényes hatáskörében tett intézkedése vagy hozott határozata miatt rágalmozás vagy becsületsértés vétsége címén büntető eljárás általában nem indítható (BJD 1.).

Ezért a járásbíróság az eljárást a Be. 170. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján megszüntette.

A végzés ellen a feljelentő által a büntető eljárás megszüntetése miatt bejelentett fellebbezés alaptalan.

A feljelentésből és az iratokból kitűnőleg a feljelentett mint igazságügyi orvosszakértő a bíróság kirendelésére és megbízása alapján adott szakvéleményt s ebben olyan megállapításokat tett, amelyekre a bíróságnak a polgári perben a kereseti kérelem elbírálásához szüksége volt.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint is ezeknek a megállapításoknak a szakvéleményben rögzítése nem jogellenes és nélkülözi a társadalomra veszélyességet, sőt kifejezetten a bírói ítélkező tevékenység elősegítését szolgálta.

Minthogy a feljelentett ténykedése nem bűncselekmény, az első fokú bíróság helyesen járt el, amikor az ügyben még személyes meghallgatást sem tartott, hanem a tárgyalás előkészítésének

szakában hozott bűncselekmény hiányában eljárást megszüntető végzést. A megyei bíróság ezért a járásbíróság végzését a Be. 268. §-ára figyelemmel, a Be. 259. §-nak (1) bekezdése alapján helyben hagyta. (Kecskeméti Megyei Bíróság 2. Bf 804/1978. sz.)